Lietas Nr. C 29 2788 18
Lietvedības Nr. C 0142-21/24
2021.gads
ECLI:LV:RLPT:2021:0601.C29278818.5.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2021.gada 1.jūnijā

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
tiesnese I.Ušakova
izskatīja rakstveida procesā civillietu /pers. A/ prasībā vienkāršotās procedūras lietā pret SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" par zaudējumu piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] 12.03.2018. /pers. A/ (prasītāja) pārstāvis cēlis Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā prasību pret SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" (atbildētāja) par zaudējumu piedziņu.

Prasībā norādīti tālāk minētie argumenti.

Dzīvoklis /adrese/ (dzīvoklis) piederēja /pers. B/.

Laika posmā no 09.08.2012. līdz 07.02.2016. /pers. B/ pastāvīgi dzīvoja /nosaukums/ sociālās aprūpes pansionātā /pers. B/ nomira /datums/

Mantojuma tiesības uz /pers. B/ atstāto mantojumu apstiprināta prasītāja. Mantojuma apliecība izsniegta 21.06.2017.

12.07.2017. atbildētāja izsniegusi prasītājai aprēķinu par dzīvokļa komunālajiem pakalpojumiem par summu 2402,32 EUR, kurā ietilpa t.sk., pozīcija - ūdens patēriņš 632,09 EUR par laiku no 2016.gada janvāra līdz 2017.gada jūlijam un pozīcija - ūdens uzsildīšana 147,95 EUR par laiku no 2016.gada maija līdz 2016.gada septembrim un no 2017.gada maija līdz 2017.gada jūlijam.

Prasītāja atbildētājas pieprasīto summu samaksāja, ieskaitot atbildētājas norādīto ūdens patēriņa aprēķinu (632,09 EUR + 147,95 EUR= 780,04 EUR), jo tika piedraudēts, ka pretējā gadījumā prasītāja nevarēs apstiprināties mantojuma tiesībās.

Prasītāja ir mēģinājusi ar atbildētāju jautājumu par nepamatoti samaksātajiem 780,04 EUR atrisināt, bet tas nav izdevies. Atbildētāja norādījusi, ka parāds izveidojies tāpēc, ka dzīvoklī uzstādītajiem ūdens skaitītājiem nav ticis iesniegts verifikācijas akts, kā arī netika iesniegts dzīvokļa īpašnieces prombūtnes pieteikums.

Atbildētāja nav ņēmusi vērā, ka dzīvokļa īpašniece ir atradusies sociālās aprūpes pansionātā kopš 2012.gada 9.augusta un dzīvoklis faktiski nav ticis izmantots. Dzīvokļa īpašniecei nav bijis iespējams iesniegt prombūtnes pieteikumu. Atbildētāja izmantojusi Ministru kabineta noteikumus pretēji labajai gribai, nenovērtējot faktiskos apstākļus. Atbildētāja nepamatoti pārrēķinājusi visu ūdens patēriņa starpību uz prasītāju, kā /pers. B/ mantinieci. Turklāt, norādot šādus "astronomiskus" ūdens patēriņa un ūdens uzsildīšanas aprēķinus, atbildētāja pārkāpusi Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 3.panta piektās daļas noteikumus. Šāda atbildētājas rīcība ir pretrunā judikatūrai, proti, Augstākās tiesas Senāta 2012.gada 23.maija spriedumam lietā Nr.SKC-250/2012, kurā noteikts, ka ūdens patēriņa starpība nav atzīstama par saņemto pakalpojumu.

780,04 EUR ir piedzenami no atbildētājas kā zaudējumi, jo ir konstatēti zaudējumu atlīdzināšanas priekšnoteikumi. Ir konstatējams zaudējumu apmērs – prasītāja samaksājusi komunālos rēķinus, kuros iekļauti arī nesaņemtie pakalpojumi. Neattaisnojama darbība – atbildētāja nepareizi aprēķinātie rēķini, līdz ar to pretlikumīgi piestādītie rēķini prasītājai, saņemot rēķinu samaksu, atbildētāja iedzīvojās uz prasītājas rēķina. Ir konstatējams arī cēloniskais sakars starp piestādītajiem rēķiniem un prasītājas veikto rēķinu apmaksu. Atbildētāja, pārkāpjot labas pārvaldības principu, izmantojot Ministru kabineta noteikumus iepretim labai ticībai, piestādījusi "astronomiskus rēķinus" par nesaņemtajiem pakalpojumiem prasītājai par periodu, kad dzīvoklī pēc objektīvajiem apstākļiem neviens nav bijis, jo dzīvokļa īpašniece dzīvoja savus pēdējos mūža gadus aprūpes iestādē un pēcāk pēc īpašnieces nāves ieilga mantojuma tiesvedības process.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas zaudējumus 780,04 EUR un tiesas izdevumus.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1770., 1773., 1775.pantu, Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 3.pantu.

[2] Atbildētāja iesniegusi paskaidrojumus uz prasību, norādot, ka prasību neatzīst.

Maksa par ūdens patēriņu dzīvojamās mājas /adrese/ dzīvokļu īpašniekiem tika aprēķināta atbilstoši Ministru Kabineta 09.12.2008. Noteikumos Nr.1013 "Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu" (Noteikumi Nr.1013) noteiktajai kārtībai un aprēķinu metodikai. Tā kā atbildētājai netika iesniegts dzīvoklī uzstādītā ŪPS maiņas akts, kā arī atbildētājai netika iesniegts prombūtnes pieteikums saskaņā ar Noteikumu Nr.1013 28.punktā noteikto, ūdens patēriņa aprēķins dzīvokļa īpašniekam tika veikts atbilstoši Noteikumu Nr.1013 19.[1] 4.punktā noteiktajai aprēķinu metodikai. Līdz ar to, sagatavotajos pārvaldīšanas rēķinos tika iekļauta dzīvojamās mājas ūdens patēriņa starpība.

2017.gada augustā prasītājai tika veikts pārrēķins (-75,46 EUR), pamatojoties uz 17.08.2017. prasītājas iesniegumu par naudas līdzekļu apmaksu.

Saskaņā ar Noteikumu Nr.1013 19.punktu, ja veidojas starpība starp mājas kopējā ūdens skaitītāja rādījumu un dzīvokļu īpašumos ar skaitītājiem noteikto ūdens patēriņu, ieskaitot arī avārijas un remontā nopludināto ūdens daudzumu (ūdens patēriņa starpība), tiek veikts ūdens patēriņa pārrēķins. Dzīvokļu īpašnieks ūdens patēriņa starpību sedz atbilstoši atsevišķo īpašumu skaitam. Līdz ar to prasītājai, kā dzīvokļa īpašniekam ir pienākums apmaksāt minēto ūdens patēriņa starpību.

Prasība ir nepamatota un noraidāma.

[3] Par lietas izskatīšanas laiku un vietu paziņots Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā.
Noraidījums nav pieteikts.

Motīvu daļa

[4] Kā atzīts tiesību doktrīnā, civiltiesiskajā strīdā pusēm ir pretējas intereses un viedokļi un katra puse cenšas pārliecināt tiesu par noteiktu tiesisko attiecību un juridiski nozīmīgu faktu esamību vai neesamību. To var panākt ar pierādījumiem un pierādīšanu *(A.Līcis. Prasības tiesvedība un pierādījumi. Prof. K.Torgāna zinātniskajā redakcijā. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2003, 62.lpp.).*

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 92.pantu pierādījumi ir ziņas, uz kuru pamata tiesa nosaka tādu faktu esamību vai neesamību, kuriem ir nozīme lietas izspriešanā. Savukārt šā likuma 93.panta pirmā daļa noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 97.panta pirmajai daļai tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem. Savukārt šā panta trešā daļa noteic, ka tiesai spriedumā jānorāda, kādēļ tā vienam pierādījumam devusi priekšroku salīdzinājumā ar citu pierādījumu un atzinusi vienus faktus par pierādītiem, bet citus - par nepierādītiem.

[4.1] Nekustamais īpašums /adrese/ piederēja /pers. B/ (lietas 23.lapa).
Laika posmā no 09.08.2012. līdz 07.02.2016. /pers. B/ atradās /nosaukums/ sociālās aprūpes pansionātā (lietas 91.lapa).
/pers. B/ nomira /datums/ (lietas 16.lapa).

[4.2] 2017.gada 21.jūnijā notārs izsniedzis Mantojuma apliecību par pēdējās gribas rīkojuma akta stāšanos likumīgā spēkā, ar kuru atzīts par stājušos likumīgā spēkā /pers. B/ 2014.gada 16.jūnija testaments. Ar minēto testamentu par legatāri uz nekustamo īpašumu, kas atrodas /adrese/, iecelta (..) mantiniece (..) /pers. A/. Legatāre legātu ir pieņēmusi.
2017.gada 26.jūnijā /pers. A/ ir nostiprinātas īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese/.

[4.2] Lietā nav strīda par to, ka dzīvojamo māju strīdus periodā apsaimniekoja atbildētājs - SIA "Rīgas namu pārvaldnieks". Lietā nav ziņu par to, ka dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieki būtu pārņēmuši dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas tiesības, līdz ar ko ir pamats secināt, ka atbildētājs dzīvojamo māju pārvaldīja pamatojoties uz likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta septīto daļu.

[4.3] Atbilstoši SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" 2017.gada 12.jūlija Aprēķinam par komunālajiem pakalpojumiem un maksājumiem, aprēķināts par komunālajiem pakalpojumiem 2402,32 EUR par laiku no 01.01.2016.- 31.07.2017. No Aprēķina redzams, ka par pozīciju "Ūdens un kanalizācija" aprēķināts 632,09 EUR, bet par pozīciju "Ūdens uzsildīšana" 147,95 EUR, kopā 780,04 EUR.
2017.gada 10.jūlijā /pers. A/ samaksāja SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" 2340,52 EUR. Maksājuma mērķī norādīts "/pers. B/ saistību pārņēmēja /adrese/". Laika posmā 01.01.2016.-31.07.2017. samaksāts 2490,90 EUR (2340,52 + 150,38). Pārmaksa 88,58 EUR (lietas 14.lapa).

[4.4] Prasītāja /pers. A/ cēlusi prasību pret atbildētāju par zaudējumu 780,04 EUR piedziņu, uzskatot, ka pozīcija "Ūdens un kanalizācija" 632,09 EUR un pozīcija "Ūdens uzsildīšana" 147,95 EUR aprēķinātas nepamatoti. Prasītāja šos maksājumus ir pārmaksājusi.
Atbildētājas neattaisnojamā rīcība izpaudās, kā nepareizi aprēķini. Atbildētāja iedzīvojās uz prasītājas rēķina. Ir konstatējams cēloniskais sakars starp piestādītajiem rēķiniem un prasītājas veikto rēķinu apmaksu. Atbildētāja, pārkāpjot labas pārvaldības principu, izmantojot Ministru kabineta noteikumus iepretim labai ticībai, piestādījusi "astronomiskus rēķinus" par nesaņemtajiem pakalpojumiem prasītājai par periodu, kad dzīvoklī pēc objektīvajiem apstākļiem neviens nav bijis, jo dzīvokļa īpašniece dzīvoja savus pēdējos mūža gadus aprūpes iestādē un pēcāk pēc īpašnieces nāves ieilga mantojuma tiesvedības process. Iepriekšējā dzīvokļa īpašniece /pers. B/ kopš 2012.gada 9.augusta līdz 2016.gada 7.februārim dzīvoja sociālās aprūpes pansionātā. Pakalpojumus neizmantoja. Prasītājas pārstāvis nenoliedza, ka atbildētājs nebija informēts par /pers. B/ prombūtni. Nenoliedza, ka dzīvoklī uzstādītajiem skaitītājiem bija beidzies verificēšanas termiņš. Taču atbildētājs, uzzinot par visiem apstākļiem, bija tiesīgs veikt pārrēķinu.
Atbildētāja uzskata, ka nav konstatējama atbildētājas neatļauta darbība, veicot aprēķinus par ūdeni, jo dzīvoklī uzstādītajiem ūdens skaitītajiem nav iesniegts verifikācijas akts, kā arī nebija iesniegts prombūtnes pieteikums. Visi aprēķini pamatoti.

[4.5] Atbildētājas aprēķini ir iesniegti (lietas 14., 45., 46., 47.lapa). Rēķini par visu strīdus periodu nav iesniegti. Iesniegti par laika posmu 01.2016. līdz 07.2016. (lietas 98. – 104.lapa).
Prasītāja nav iesniegusi savus aprēķinus un nav norādījusi uz kļūdām atbildētājas aprēķinā.
Zaudējumu 780,04 EUR kopējo summu veido pozīcija "Ūdens un kanalizācija" 632,09 EUR un pozīcija "Ūdens uzsildīšana" 147,95 EUR.

[4.6] Dzīvokļa īpašuma likuma 10. panta 1., 2. un 3. punktā noteikts, ka dzīvokļa īpašniekam ir pienākums piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā, segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus šā likuma 13. pantā noteiktajā kārtībā, norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana). Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 13. panta pirmo un otro daļu dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojam mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja tāda paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā.
No minētajām tiesību normām izriet bijušās dzīvokļa īpašnieces /pers. B/ pienākums bija piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā un apsaimniekošanā, un norēķināties par saņemtajiem pārvaldīšanas un komunālajiem pakalpojumiem, atbilstoši viņai piederējušām dzīvokļa īpašuma domājamām daļām.
/pers. B/ līdz savai nāvei nav pildījusi savas saistības pilnā apmērā.
Par laiku no 01.01.2016.- 31.07.2017. par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un saņemtajiem pakalpojumiem izveidojās parāds 2402,32 EUR.
Saskaņā ar Civillikuma 781.pantu, kad aicinātais mantojumu jau pieņēmis, viņš to vairs nevar atraidīt. Ar mantojuma pieņemšanu un iegūšanu visas mantojuma atstājēja tiesības un saistības, ciktāl tās neizbeidzas ar viņa personu, pāriet uz mantinieku (Civillikuma 701.pants).
/pers. A/, pieņemot mantojumu, pārgāja mantojuma atstājējas /pers. B/ saistības, kas izrietēja no nekustamā īpašuma /adrese/.
[4.7] Civillikuma 1770.pants noteic, ka ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums, 1771.pants – zaudējums var būt vai nu tāds,

kas jau cēlis, vai tāds, kas vēl stāv priekšā: pirmajā gadījumā tas dod tiesību uz atlīdzību, bet otrajā uz nodrošinājumu, 1772.pants – jau cēlies zaudējums var būt vai nu cietušā tagadējās mantas samazinājums, vai arī viņa sagaidāmās peļņas atrāvums, 1773.pants - zaudējums ir tiešs, kad tas ir prettiesīgas darbības vai bezdarbības dabiskās un nepieciešamās sekas [..], 1775.pants - katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina. Civillikuma 1779.pants noteic, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Zaudējumu atlīdzības pienākums rodas sakarā ar neatļautu darbību un tās pamati ir: 1) nodarītāja prettiesiska rīcība, 2) zaudējumu esamība, 3) cēloniskais sakars *(K.Torgāns. Saistību tiesības. I. daļa. Mācību grāmata. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2006, 246 lpp).*

Izturēkstot kādam no minētajiem pamatiem, zaudējumu atlīdzības pienākums neiestājas.

Atbilstoši Civillikuma 1402.pantam saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Ūdens patēriņa apmaksas kārtību nosaka Ministru kabineta 2008. gada 9. decembra noteikumu Nr.1013 "Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu".

Tiesa atzīst, ka minētie noteikumi ir piemērojami risinot jautājumu par maksas par ūdens patēriņu iekļaušanu dzīvokļa īpašniekam izrakstītajā rēķinā. Lai arī ūdens patēriņa starpība pēc būtības nav pakalpojums, ko tieši saņem dzīvokļa īpašnieks, ūdens patēriņa starpība attiecas uz dzīvojamai mājai kopumā piegādāto un patērēto ūdeni, līdz ar ko tā apmaksas jautājumi ir dzīvokļu īpašnieku pienākums.

Noteikumu Nr.1013 1.punkts noteic, ka noteikumi nosaka kārtību, kādā tiek veikta samaksa par daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas uzturēšanai nepieciešamajiem siltumenerģijas, ūdensapgādes, kanalizācijas, asenizācijas, sadzīves atkritumu apsaimniekošanas pakalpojumiem, ja pakalpojums tiek sniegts ar valsts dzīvojamās mājas valdītāja vai pašvaldības starpniecību.

Noteikumu Nr.1013 2.punkts noteic, ka noteikumi piemērojami līdz dienai, kamēr dzīvokļu īpašnieku sabiedrība vai ar dzīvokļu īpašnieku savstarpēju līgumu pilnvarota persona ar nodošanas un pieņemšanas aktu pārņem dzīvojamās mājas pārvaldīšanas tiesības un dzīvokļu īpašnieki nav savstarpēji vienojušies par to, kā tiek noteikta katra īpašnieka apmaksājamā daļa par saņemto pakalpojumu un tā sniegšanas kārtība.

Noteikumu Nr.1013 10.punktā noteikts, ka pārvaldniekam vai tā pilnvarotai personai ir tiesības pārbaudīt atsevišķajā īpašumā uzstādīto ūdens patēriņa skaitītāju rādījumus, darbību un plombu tehnisko stāvokli. Ja dzīvokļa īpašnieks atkārtoti bez attaisnojoša iemesla nenodrošina iespēju pārbaudīt skaitītāju vai pārbaudē konstatēts, ka skaitītāja plombējums ir bojāts, pārvaldnieks ūdens patēriņu attiecīgajam dzīvoklim aprēķina kā dzīvoklim, kurā skaitītājs nav verificēts.

Noteikumu Nr.1013 14.punktā noteikts, ka ūdens patēriņu uzskaita, izmantojot skaitītājus, kas atbilst šādām prasībām: 14.1. tiem ir veikta atbilstības novērtēšana saskaņā ar normatīvajiem aktiem par metroloģiskajām prasībām ūdens patēriņa skaitītājiem un mērīšanas līdzekļiem un to metroloģiskās kontroles kārtību; 14.2. tie ir verificēti atbilstoši normatīvajiem aktiem par valsts metroloģiskajai kontrolei pakļauto mērīšanas līdzekļu sarakstu un to verificēšanas periodiskumu un mērīšanas līdzekļu atkārtoto verificēšanu, verificēšanas sertifikātiem un verificēšanas atzīmēm.

Noteikumu Nr.1013 15.1.punktā noteikts, ka skaitītāja periodisko verificēšanu nodrošina dzīvokļa īpašnieks, ja skaitītājs uzstādīts par attiecīgā dzīvokļa īpašnieka līdzekļiem.

Noteikumu Nr.1013 28.punkts noteic, ja prombūtnes dēļ dzīvokli neizmanto neviena persona un dzīvokļa īpašnieks nevar iesniegt informāciju par ūdens skaitītāja rādījumu, nevar veikt ūdens patēriņa skaitītāja verificēšanu vai nodrošināt pārvaldniekam iespēju veikt attiecīgajā dzīvokļa īpašumā esošo ūdens patēriņa skaitītāju pārbaudi, dzīvokļa īpašnieks par to iepriekš informē pārvaldnieku.

Noteikumu Nr.1013 29.punkts noteic, ja dzīvokļa īpašnieks nav iesniedzis informāciju par ūdens patēriņa skaitītāja rādījumu, kā arī šo noteikumu 28. punktā noteiktajā kārtībā nav informējis par prombūtni, tad ūdens patēriņu aprēķina, ņemot vērā konkrētā atsevišķā īpašuma vidējo ūdens patēriņu par pēdējiem trim mēnešiem, bet ne ilgāk kā trīs mēnešus pēc kārtas.

Lietā nav strīda, ka /pers. B/ prombūtnes pieteikums nebija iesniegts SIA "Rīgas namu pārvaldnieks".

Spriedumā jau tika norādīts, ka skaitītāja atkārtota verificēšana ir dzīvokļa īpašnieka atbildība. Pārbaudot lietas materiālus, tiesa konstatē, ka dzīvokļu īpašumā esošo ūdens skaitītāju verifikācijas termiņš beidzās 01.12.2015.

Noteikumu Nr.1013 19. punkts, noteic, ja veidojas starpība starp mājas kopējā ūdens skaitītāja rādījumu un dzīvokļu īpašumos ar skaitītājiem noteikto ūdens patēriņu, ieskaitot arī avārijās un remontā nopludināto ūdens daudzumu (turpmāk – ūdens patēriņa starpība), tiek veikts ūdens patēriņa pārrēķins. Dzīvokļa īpašnieks ūdens patēriņa starpību sedz atbilstoši atsevišķo īpašumu skaitam.

Noteikumu 19.[1] punkts noteic, ka šo noteikumu 19.punktā minēto ūdens patēriņa starpības sadales kārtību nepiemēro, bet ūdens patēriņa starpību sadala atbilstoši atsevišķo īpašumu skaitam starp šādiem dzīvokļu īpašniekiem (ja tādi ir dzīvojamā mājā): 19.[1] 1. kuri nav iesnieguši informāciju par ūdens skaitītāja rādījumu vismaz trīs mēnešus pēc kārtas; 19.[1] 2. kuru atsevišķajos īpašumos ūdens patēriņa skaitītāji nav uzstādīti; 19.[1] 3. kuri atkārtoti nav ļāvuši pārvaldniekam veikt savā dzīvokļa īpašumā esošo ūdens patēriņa skaitītāju pārbaudi, ja pārvaldnieks par šādas pārbaudes veikšanu rakstiski paziņojis vismaz nedēļu iepriekš, nosūtot paziņojumu uz dzīvokļa īpašumu, kurā plānota skaitītāju pārbaude; 19.[1] 4. kuru dzīvokļa īpašumā esošo ūdens patēriņa skaitītāju pārbaudē konstatēts, ka ūdens patēriņa skaitītāji ir bojāti, tie nav noplombēti, to plombējums ir bojāts vai tie nav verificēti triju mēnešu laikā pēc verificēšanas termiņa beigām.

Tiesa nekonstatē atbildētājas neatļautu darbību, jo, konstatējot, ka nebija iesniegts prombūtnes pieteikums, kā arī nebija iesniegts dzīvoklī uzstādīto ūdens patēriņa skaitītāju nomaiņas akts, atbildētājai bija pamats vadīties no Noteikumos Nr.1013 noteiktās aprēķina metodikas.

Konkrētajā gadījumā nav pamata piemērot Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 3.panta 5.punkta noteikumus, proti, ka patērētāja tiesības ir pārkāptas, ja samaksa par pirkumu un svars vai mērs nav noteikti pareizi, kā arī nav nodrošināta iespēja pārliecināties par to.

Atbildētāja aprēķinus ir iesniegusi, parāda veidošanās mehānismu tiesa varēja pārbaudīt. Prasītājas aprēķinu, kas pamatotu apgalvojumu, ka atbildētājas aprēķini ir kļūdaini, nav. Ir tikai deklaratīvi apgalvojumi un atsauces uz likumu pantiem.

Prasītājas atsaukšanās uz atziņām, kas paustas Augstākās tiesas Senāta 23.05.2012. spriedumā lietā SKC-250/2012, kurā konstatēts, ka ūdens zudumi nav atzīstami par saņemtu pakalpojumu, tāpēc dzīvokļu īpašniekiem nav pienākums veikt samaksu par nesaņemtu pakalpojumu, nav pamatota, jo tās konkrētajā lietā nav piemērojamas tāpēc, ka attiecas uz strīdu, kas norisinājies laikā, kad vēl spēkā nebija Ministru kabineta 2008. gada 9. decembra noteikumi Nr.1013.

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 3.pantā noteikts, ka likums attiecas uz visu dzīvojamo māju pārvaldīšanu neatkarīgi no tā, kas ir dzīvojamās mājas īpašnieks, izņemot šajā likumā noteiktos gadījumus. Minētā likuma 6.panta otrajā daļā noteiktas obligāti veicamās pārvaldīšanas darbības un tās, citu starpā, ir siltumenerģijas, arī dabasgāzes, piegāde, ūdensapgādes un kanalizācijas pakalpojumu nodrošināšana, sadzīves atkritumu izvešana, slēdzot attiecīgu līgumu ar pakalpojuma sniedzēju (6.panta otrās daļas 1.punkta b) apakšpunkts).

Siltumapgādes sistēma ir funkcionāli nedalāma, līdz ar to tā uzskatāma par daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas kopīpašuma daļu. Tā kā karstā ūdens apgādes sistēma tāpat ir dzīvojamās mājas kopīpašuma daļa, tad karstā ūdens uzsildīšana uzskatāma par daļu no visas mājas ekspluatācijas (kopīpašuma uzturēšanas) nodrošināšanas (Dzīvokļa īpašuma likuma 4.panta pirmā daļa). Lai mājas iedzīvotāji savā dzīvoklī uzreiz saņemtu karsto ūdeni, tas ir jāuzsilda mājas iekšējā sistēmā, jo karstais ūdens tiek sagatavots dzīvojamās mājas siltumpunktā. Maksājot par karstā ūdens uzsildīšanu, dzīvokļu īpašnieki norēķinās par siltumenerģiju, kas patērēta, lai uzturētu karstā ūdens temperatūru mājā. Tādējādi par ūdens uzsildīšanu ir jāmaksā visiem

daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas kopīpašniekiem, neatkarīgi no tā, vai ūdeni lietoja, vai nē, jo ūdensapgādes sistēma ir ēkas kopīpašums un šis pakalpojums saistīts ar visas mājas ekspluatāciju.

Apkopojot visu minēto un nekonstatējot atbildētāja neatļautu darbību, attiecībā pret /pers. B/ saistību un tiesību pārņēmēju un prasītāju /pers. A/, tiesas ieskatā nav pamata pārvērtēt zaudējumu apmēru un cēlonisko sakaru. Tā kā zaudējumu atlīdzības pienākums atbildētājam neiestājas, prasība ir nepamatota un noraidāma.

[4.8] Prasītāja samaksāja ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,30 EUR (lietas 12.lapa).

Civilprocesa likuma 42.panta otrā daļa noteic, ja prasību noraida (..), tiesas izdevumi, kas nav samaksāti iepriekš, piespriežami no prasītāja valsts ienākumos.

Lietā ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir 8,70 EUR (lietas 3.lapa). Ņemot vērā, ka prasītāja ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus samaksājusi 3,30 EUR apmērā, tiesa atzīst, ka ar lietas izskatīšanas saistītie izdevumi 5,40 EUR apmērā saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta noteikumiem ir piedzenami no prasītājas par labu valstij.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu prasītājai nosakāms sprieduma labprātīgai izpildei termiņš 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 97., 190., 193., 194., 250.[26], 250.[27], 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda

/pers. A/ prasību pret SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" par zaudējumu piedziņu – noraidīt.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,40 EUR (pieci euro un 40 centi) apmērā par labu valstij, kas iemaksājami pēc sekojošiem rekvizītiem: Saņēmēja iestāde: Tiesu administrācija; reģistrācijas Nr. 90001672316; konta Nr.LV51TREL2190458019000; BIC kods TRELLV22; iemaksas mērķis: 21499 - ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, lieta Nr. C 29 2788 18.

Noteikt /pers. A/, personas kods /personas kods/, termiņu sprieduma labprātīgai izpildei daļā par ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu piedziņu 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Labprātīgi izpildot spriedumu daļā par ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu par labu valstij, maksājumu dokumenti nekavējoties iesniedzami vai nosūtāmi pa pastu Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā, Rīgā, Lomonosova ielā 10,1.stāvā,105.kabinetā, lai netiktu uzsākta piespiedu izpilde.

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Datums, kas noteikts tiesas sprieduma pieejamībai tiesas kancelejā – 2021.gada 28.maijā.

Spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā – 2021.gada 1.jūnijā.

Tiesnese I.Ušakova